

ภาคผนวก

คู่มือการวิเคราะห์เนื้อหา สำหรับการศึกษา

เรื่อง

การควบคุมการนำเสนอความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์

คำชี้แจง

การศึกษาเรื่องการควบคุมการนำเสนอความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาส่วนหนึ่งโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และเพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาของข่าว ผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นต้องขอความร่วมมือจากท่านในการลงรหัสข้อมูล เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับการวิเคราะห์ของผู้วิจัยเองว่ามีความถูกต้องตรงกันมากน้อยเพียงใด และนำค่าที่ได้ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นสำหรับการวิจัยนี้ต่อไป

คำอธิบาย

ข่าวโทรทัศน์ที่ผู้วิจัยได้นำมาให้ท่านวิเคราะห์เนื้อหานี้ เป็นเทปบันทึกภาพที่ได้รับการตัดต่อแล้ว ซึ่งได้มาจากการสุ่มบันทึกเทปบันทึกภาพของรายการข่าวภาค 19.30 และภาค 20.00 น. ของสถานีโทรทัศน์ 5 สถานีในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสุ่มเลือกมาสถานีละ 4 ข่าว รวมจำนวนข่าวทั้งหมด 20 ข่าว ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวโทรทัศน์ แต่ละข่าวที่ได้บันทึกไว้ ตามนิยาม และการแบ่งประเภทที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวในเรื่องการนำเสนอความรุนแรง จะแยกพิจารณาเป็น 2 ประเด็น คือ

1. ข่าวโทรทัศน์แต่ละข่าวยังมีความรุนแรงหรือไม่
2. ระดับของความรุนแรงแต่ละข่าวเป็นเช่นใด
3. ประเภทของข่าวที่นำเสนอ

1. ความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ ในการพิจารณาว่าการนำเสนอข่าวมีความรุนแรงหรือไม่ จะใช้เกณฑ์การพิจารณาความรุนแรงตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดคือ

ความรุนแรง หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่ก่อให้เกิดการตายหรือบาดเจ็บ ทั้งทางร่างกาย และจิตใจของสิ่งมีชีวิต ตลอดจนการทำลายทรัพย์สิน ผู้กระทำ หมายถึง สิ่งมีชีวิต ภัยธรรมชาติ หรืออุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือตาย ต่อผู้ถูกกระทำทั้งทางร่างกาย และจิตใจ รวมถึงการทำลายทรัพย์สิน

ผู้ถูกกระทำ หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่ได้รับผลจากการกระทำใด ๆ นั้น อันก่อให้เกิดการบาดเจ็บ หรือตาย ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทรัพย์สินถูกทำลาย

ลักษณะของความรุนแรง แบ่งเป็น

สาเหตุ คือการกระทำความรุนแรงในลักษณะดังต่อไปนี้

- การกระทำทางร่างกายโดยใช้อุปกรณ์ : การกระทำที่อาศัยอุปกรณ์ เป็นเครื่องมือแรง ไม่ว่าจะเป็นปืน มีด ไม้ เหล็ก ระเบิด ฯลฯ รวมถึงการมีอุปกรณ์ใด ๆ ไว้ในครอบครอง
- การกระทำทางร่างกายโดยไม่ใช้อุปกรณ์ : การใช้กำลังกาย เช่น ต่อย เตะ เป็นต้น
- การกระทำทางวาจา : การแสดงความรุนแรงทางคำพูด เช่น ดุด่า เสียดสี ประชด เป็นต้น รวมถึงการแสดงออกทางสีหน้าของผู้กระทำ

- การกระทำทางธรรมชาติ อุบัติเหตุ โรคภัยไข้เจ็บ และมลภาวะ เป็นพิษ ที่ทำลายสิ่งมีชีวิต และทรัพย์สิน

ผลที่เกิดขึ้น คือ ผลในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ผลที่เกิดขึ้นต่อร่างกาย ของสิ่งมีชีวิต คือ การตาย บาดเจ็บ
- ผลกระทบต่อจิตใจ เกิดความหวาดหวั่น เกรงกลัว เกิดความกดดัน ในจิตใจ เช่น โหมโท เสียใจ ฯลฯ รวมถึงเกิดอาการวิกลจริต
- ผลกระทบต่อทรัพย์สิน : ทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ถูกทำลายเสียหาย การวิเคราะห์ว่าชาวมีความรุนแรงหรือไม่ จะพิจารณาถึงภาพที่ปรากฏ

ออกมาเป็นหลัก เสียงเป็นรอง

ภาพที่พิจารณาว่าเป็นภาพที่มีความรุนแรง คือ ภาพในลักษณะดังต่อไปนี้

1. ภาพผู้กระทำกระทำความรุนแรง

ผู้กระทำ หมายถึง สิ่งมีชีวิต ภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุ หรือ โรคภัย ไข้เจ็บ ที่กำลังกระทำความรุนแรง อันก่อให้เกิดการบาดเจ็บ หรือตาย ต่อผู้ถูกกระทำทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงการทำลายทรัพย์สิน เช่น ภาพตำรวจ ยิงกลุ่มผู้ประท้วง ภาพไฟกำลังเผาไหม้บ้านเรือน

2. ภาพของผลจากการกระทำความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ถูกกระทำ

ผู้ถูกกระทำหมายถึง สิ่งมีชีวิตที่ถูกกระทำให้เกิดการบาดเจ็บ หรือตาย ทั้งทางร่างกายและจิตใจจากการกระทำใด ๆ นั้น ตลอดจนทรัพย์สินถูกทำลาย เช่น ภาพคนตาย คนบาดเจ็บ หรือภาพรถที่พังยับเยิน เป็นต้น

3. ภาพของผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1 ภาพที่แสดงให้เห็นการกระทำทางร่างกายโดยใช้อุปกรณ์ คือ การกระทำที่ใช้อุปกรณ์เป็นเครื่องทุ่นแรงไม่ว่าจะเป็น อาวุธ เช่น มีด ปืน ระเบิด หรือ อุปกรณ์อื่น ๆ เช่น ไม้ เชือก เป็นต้น รวมไปถึงการกักขังสิ่งมีชีวิตอันก่อให้เกิดการสูญเสียอิสรภาพถึงขั้นบาดเจ็บ

3.2 ภาพที่แสดงให้เห็นการกระทำทางร่างกายโดยไม่ใช้อุปกรณ์ คือ การกระทำที่ใช้กำลังทางร่างกาย ทำร้ายสิ่งมีชีวิต และทรัพย์สิน เช่น ต่อย เตะ กระแทบ การชุมนุมประท้วง

3.3 ภาพที่แสดงให้เห็นการกระทำทางธรรมชาติ อุบัติเหตุ โรคภัย ใช้เจ็บ ตลอดจนมลภาวะที่เป็นพิษ ที่ทำลายสิ่งมีชีวิต และทรัพย์สิน

การกระทำทางธรรมชาติ เช่น พายุ น้ำท่วม ไฟป่า แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด

การกระทำของอุบัติเหตุ เช่น รถชน เครื่องบินตก ไฟไหม้

การกระทำของมลภาวะเป็นพิษ เช่น น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ

3.4 ภาพที่แสดงให้เห็นการกระทำทางสัญลักษณ์ หรือวาจา คือ การแสดงความรุนแรงด้วยคำพูด และสัญลักษณ์ เช่น หมิ่นประมาท ตะคอก การแสดงออกทางสีหน้า

3.5 ภาพการแสดงอาวุธ คือ การมีอาวุธไว้ในครอบครอง หรือแสดงอาวุธ เช่น ปืน ระเบิด รถถัง ออกมาให้สาธารณชนเห็น หรือการข่มขู่ การสวนสนาม หรือการใช้ปืนข่มขู่

3.6 ภาพของบุคคล หรือสิ่งมีชีวิต ที่ถูกกระทำไม่ว่าจะเป็นการกระทำตนเอง หรือถูกผู้อื่นกระทำ ปรากฏออกมาในลักษณะ

- การถูกทำร้ายทางร่างกาย จนทำให้ตาย บาดเจ็บมีเลือดหรือ บาดเจ็บไม่มีเลือด

- การถูกทำร้ายทางจิตใจ คือ เกิดความกดดันในจิตใจ เช่น เสียใจ โกรธ เป็นต้น หรือเกิดความกดดันในจิตใจอย่างรุนแรงจนถึงขั้นวิกลจริต

3.7 ภาพทรัพย์สินเสียหาย คือ ทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ถูกทำลายจนเสียหาย เช่น ภาพตึกถล่ม รถพังเสียหาย เป็นต้น

การพิจารณาความรุนแรงในข่าว หากข่าวใดไม่มีภาพความรุนแรง แต่เนื้อข่าวที่น่าเสนาะมีความรุนแรงก็จัดว่า ข่าวนั้นมีความรุนแรง

2. ระดับของความรุนแรง : สำหรับการวิเคราะห์ระดับของความรุนแรง
ที่นำเสนอในข่าวโทรทัศน์ จะพิจารณาระดับความรุนแรงออกเป็น 5 ระดับ

โดยพิจารณาจากภาพเป็นหลัก

1. รุนแรงมากที่สุด คือ

- ผู้กระทำใช้อุปกรณ์ทำให้ผู้ถูกกระทำตาย
- ผู้กระทำไม่ใช้อุปกรณ์แต่ทำให้ผู้ถูกกระทำตาย
- ภัยธรรมชาติ/อุบัติเหตุ/โรคภัยทำให้ผู้ถูกกระทำตาย

2. รุนแรงมาก

- ผู้กระทำใช้อุปกรณ์ทำให้ผู้ถูกกระทำบาดเจ็บ - มีเลือด/พิการ
- ผู้ถูกกระทำใช้อุปกรณ์ทำให้ผู้ถูกกระทำบาดเจ็บ - มีเลือด/พิการ
- ภัยธรรมชาติ/อุบัติเหตุ ทำให้ผู้ถูกกระทำบาดเจ็บ - มีเลือด/พิการ
- การกระทำต่าง ๆ ของผู้กระทำทำให้ผู้ถูกกระทำเกิดความกดดันใน

จิตใจอย่างรุนแรง เช่น ป่วยทางจิต

3. รุนแรงปานกลาง

- ผู้กระทำใช้อุปกรณ์ทำให้ผู้ถูกกระทำบาดเจ็บ - ไม่มีเลือด/เจ็บป่วย
- ผู้กระทำไม่ใช้อุปกรณ์ทำให้ผู้ถูกกระทำบาดเจ็บ - ไม่มีเลือด/เจ็บปวด
- ภัยธรรมชาติ/อุบัติเหตุ ทำให้ผู้ถูกกระทำบาดเจ็บ - ไม่มีเลือด /

เจ็บป่วย

- ผู้กระทำไม่ใช้อาวุธ แต่ก่อให้เกิดความหวาดหวั่น เกรงกลัว เช่น

การข่มขู่ประท้วง

- ผู้กระทำใช้อาวุธก่อให้เกิดความหวาดหวั่น เกรงกลัว แก่ผู้ถูกกระทำ

เช่น ใช้อาวุธข่มขู่จะทำร้าย การทำแผนประกอบคดี

- ผู้กระทำทางวาจาก่อให้เกิดความหวั่นกลัว เกรงกลัว เกิดความกดดัน

ในจิตใจ เช่น โหมโท เสียใจ เช่น พูดไปร้องไห้ไป พูดจากระทบกระแทก

4. รุนแรงน้อย

- ผู้กระทำแสดงให้เห็นอาวุธทำให้ผู้พบเห็นเกิดความเกรงกลัว เช่น การสอบสวนมอฆทหาร การซ้อมรบ

- ผู้กระทำกระทำการใดๆ ก็ตามที่ทำให้ทรัพย์สินเสียหาย

5. รุนแรงน้อยที่สุด

- การรายงานความรุนแรงจากผู้ประกาศเพียงอย่างเดียว

3. ประเภทของข่าว ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของข่าว

ออกเป็น 8 ประเภทด้วยกัน โดยในแต่ละประเภทจะมีลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1 ข่าวในพระราชสำนัก หมายถึง รายงานข่าวเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมวงศานุวงศ์ชั้นสูง

3.2 ข่าวรัฐบาล หมายถึง กิจการของรัฐบาลและกิจการของส่วนราชการต่าง ๆ แยกแยะเป็นหัวข้อย่อย ๆ ได้ดังนี้ คือ

- การเปลี่ยนแปลงโยกย้ายข้าราชการของรัฐในส่วนกลาง และส่วนจังหวัด อาทิ การแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี การแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดคนใหม่ และอื่น ๆ

- การประชุมของรัฐบาล

- การบริหารราชการส่วนอำเภอ และการบริหารส่วนตำบล

- ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

- การทำพิธีเปิด สถาปนา หรือทำพิธีเข้ารับตำแหน่ง ค่าฤๅษี และ

จารึกความซื่อสัตย์ จงรักภักดี เยี่ยมคารวะ

- เทศบาล เทศบาลนคร ซึ่งปกครองตนเอง

- ข่าวเกี่ยวกับภารกิจส่วนตัวของรัฐมนตรี และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่

- การเปลี่ยนแปลงโยกย้าย เลื่อนตำแหน่งส่วนบุคคล อาทิ การเลื่อนนัด

การย้าย ได้การเลื่อนชั้น การเดินทางไปเยี่ยมสถานที่ต่างๆ

- กิจการอื่น ๆ ของรัฐบาล อาทิ การตัดสินใจในปัญหาเฉพาะด้าน

การไม่ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ และผู้สื่อข่าว คำสั่ง การประชุมคณะรัฐมนตรี ถ้อยแถลงเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล และการประกาศอื่น ๆ

- การปฏิรูปการบริหาร การให้ออก การลดจำนวนข้าราชการ การแนะแนวทางเพื่อเสริมสร้างสัมพันธอันดีระหว่างผู้ปกครอง และผู้ได้รับการปกครอง การรับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน

- ข้าราชการทหาร ในด้านภารกิจของทหาร การออกแถลงการณ์ การฝึกกำลังพล การพัฒนากองทัพ ฯลฯ

3.3 ข้าราชการเมือง หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคการเมือง และนักการเมือง ซึ่งสามารถแยกออกเป็นข้อย่อย ดังนี้

- การเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติ สภาผู้แทนราษฎร การแต่งตั้งวุฒิสมาชิก และองค์การอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง

- กิจกรรมภายในพรรคการเมือง และความสัมพันธ์ระหว่างพรรคการเมือง

- องค์การกึ่งองค์การทางการเมือง เช่น สมาคม สโมสร หรือสหภาพของนักศึกษา องค์การกึ่งองค์การของวัฒนธรรม เช่น สมาคม สโมสร หรือสหภาพ องค์การเหล่านี้อาจดำเนินโดยเปิดเผย หรือเชื่อมโยงกับพรรคการเมืองอย่างเงียบ ๆ

- การหยุดงาน รวมถึงการเดินขบวนต่อต้านอื่น ๆ เพื่อเรียกร้องสิทธิ

3.4 ข้าราชการพัฒนา หมายถึง ข้าราชการที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทั้งในด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่

- การเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการผลิตอาหารในด้านการปรับปรุงวิธีการเพาะปลูก การปรับปรุงพันธุ์ เครื่องมือในด้านการเกษตร การพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อช่วยในการเกษตรกรรม หรือการผลิตเครื่องมืออุตสาหกรรม เป็นต้น

- การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ วิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี และการพัฒนาอุตสาหกรรม การสื่อสารโทรคมนาคม
- การศึกษา พัฒนาการทางการอ่านวยความสะดวกในการศึกษา การปฏิรูปการศึกษา
- สุขภาพ อนามัย และยา ปัญหาโรคติดต่อร้ายแรง การควบคุมโรคติดต่อ โครงการวางแผนครอบครัว การรณรงค์สุขภาพระดับชาติ การป้องกันสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ การค้นคว้าด้านยารักษาโรค จำนวนการตายของทารก และเด็ก การอนุรักษ์ธรรมชาติ สภาวะแวดล้อมเป็นพิษ
- โครงการส่งเสริมพัฒนาการปกครอง การป้องกันตนเองให้กับประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศ

3.5 ข่าวอาชญากรรม หมายถึง การรายงานข่าวเกี่ยวกับภัยอันตรายต่าง ๆ อันอาจเกิดจากภัยตามธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว ไฟไหม้ ตลอดจนภัยอันตรายที่เกิดจากมนุษย์ เช่น โจรกรรม อุบัติเหตุ รถชน เครื่องบินตก ฯลฯ

3.6 ข่าวกีฬา ข่าวประเภทนี้จะนำเสนอเรื่องราวในแวดวงกีฬา ไม่ว่าจะเป็นการรายงานผลการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ หรือการออกหมายกำหนดการแข่งขันกีฬา

3.7 ข่าวพยากรณ์อากาศ ได้แก่ การรายงานการพยากรณ์อากาศทั้งของประเทศและต่างประเทศ

3.8 ข่าวต่างประเทศ คือ รายงานเหตุการณ์ที่น่าสนใจที่เกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก

วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวโทรทัศน์ของการศึกษานี้ มีวิธีการ คือ ขอให้ท่านชมข่าวที่บันทึกในเทปบันทึกภาพนี้ และวิเคราะห์ข่าวแต่ละข่าวตามนิยามและการแบ่งประเภทต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาในข้างต้น แล้วทำเครื่องหมายหรือใส่หมายเลขลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับนิยาม และระดับของความรุนแรง และประเภทของข่าวมากที่สุด คือ

1. การนำเสนอข่าว

1.1 รุนแรง รหัส 1

1.2 ไม่รุนแรง รหัส 0

หมายเหตุ : หากข่าวใดที่ท่านลงรหัสไม่รุนแรง (0) ข่าวนั้นไม่ต้อง

วิเคราะห์ระดับของความรุนแรงและประเภทของข่าว

2. ระดับของความรุนแรง

2.1 มากที่สุด รหัส 1

2.2 มาก รหัส 2

2.3 ปานกลาง รหัส 3

2.4 น้อย รหัส 4

2.5 น้อยที่สุด รหัส 5

การลงรหัสระดับของความรุนแรง ในข่าวหนึ่งจะลงรหัสระดับของความรุนแรงได้แค่ระดับเดียวเท่านั้น คือ ระดับที่สูงที่สุดที่นำเสนอในข่าวนั้น

การวิเคราะห์ในข้อ 1 และข้อ 2 จะเป็นการกาเครื่องหมายลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับนิยามดังกล่าว

3. ประเภทของข่าว

3.1 ข่าวในพระราชสำนัก หมายเลข 1

3.2 ข่าวรัฐบาล หมายเลข 2

3.3 ข่าวการเมือง หมายเลข 3

3.4 ข่าวพัฒนา หมายเลข 4

3.5 ข่าวอาชญากรรม หมายเลข 5

3.6 ข่าวกีฬา หมายเลข 6

3.7 ข่าวพยากรณ์อากาศ หมายเลข 7

3.8 ข่าวต่างประเทศ หมายเลข 8

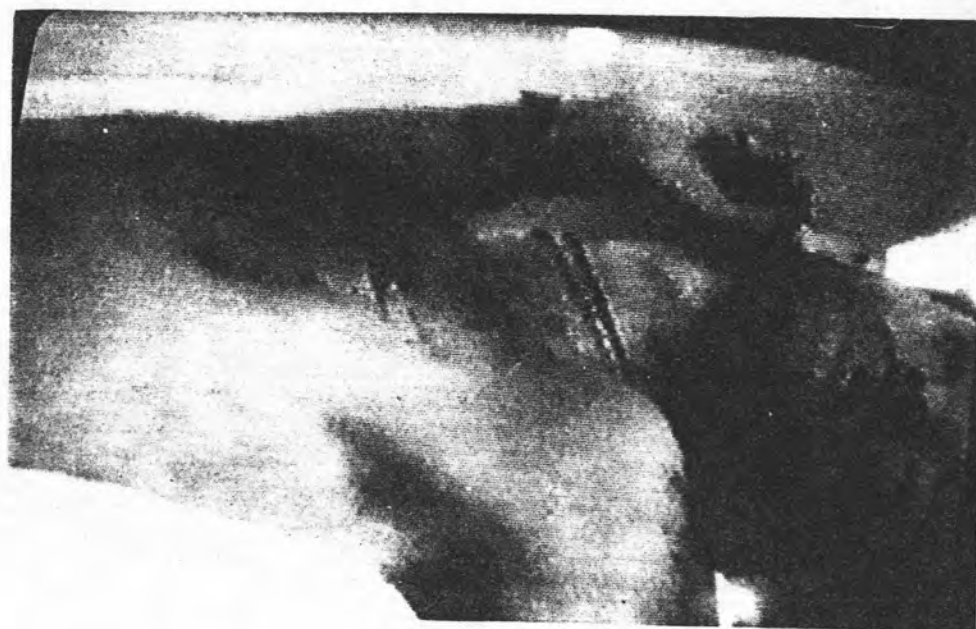
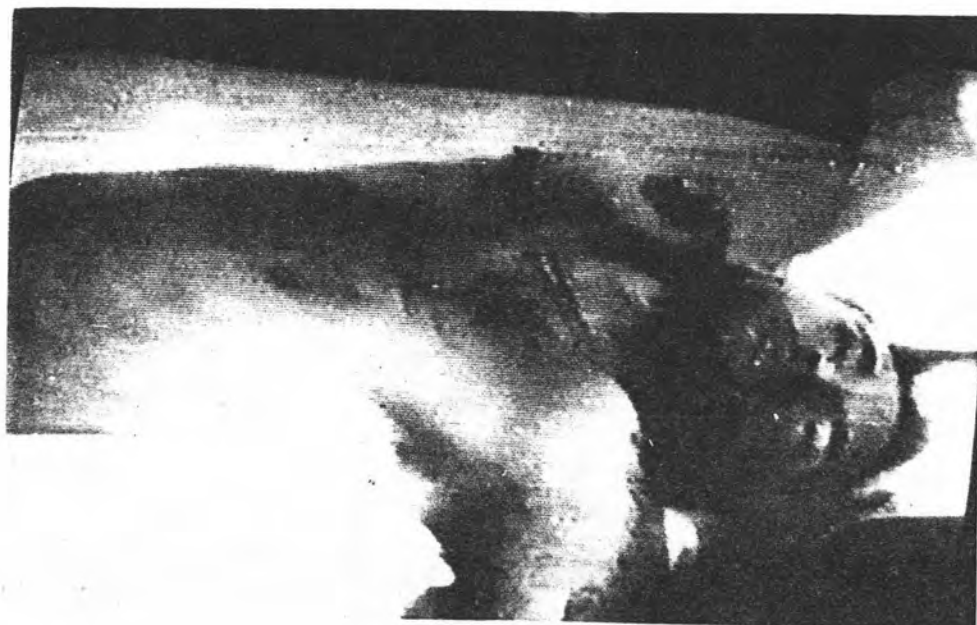
ในการลงรหัสประเภทของข่าว จะเป็นการใส่หมายเลขประเภทข่าวที่
ท่านเห็นว่าสอดคล้องกับนิยามที่กำหนดไว้ ซึ่งจะใส่หมายเลขได้เพียงหมายเลขเดียว
เท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ลักษมี คงลาภ

ภาคผนวก ข.

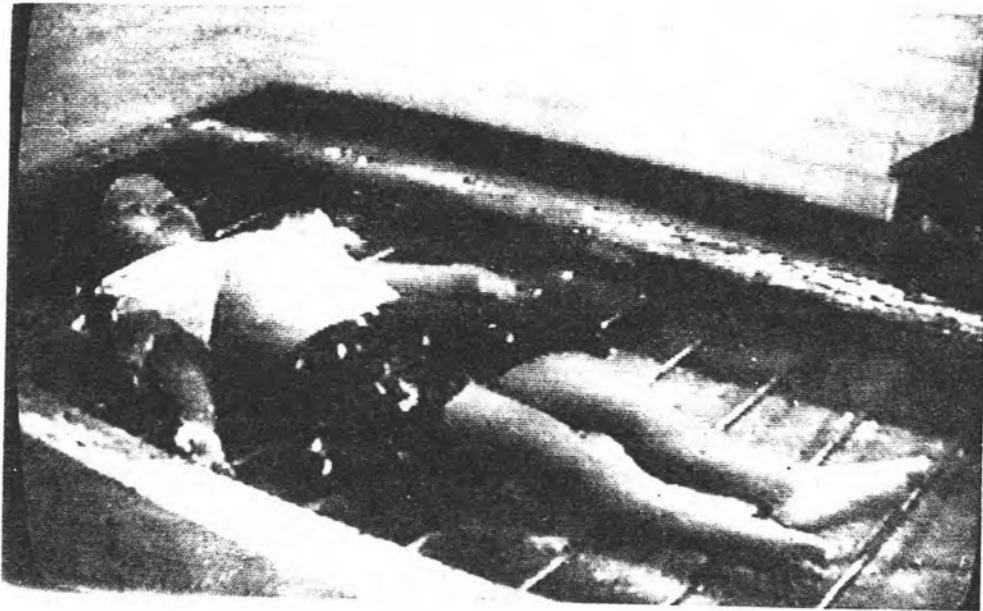

ภาพจากข่าวทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 วันที่ 29 กรกฎาคม 2533

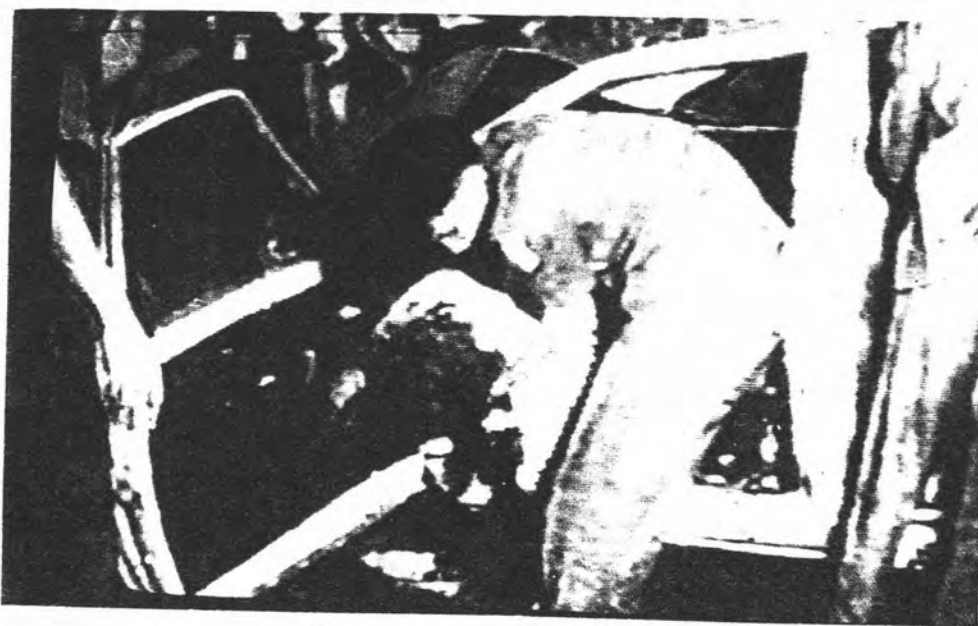

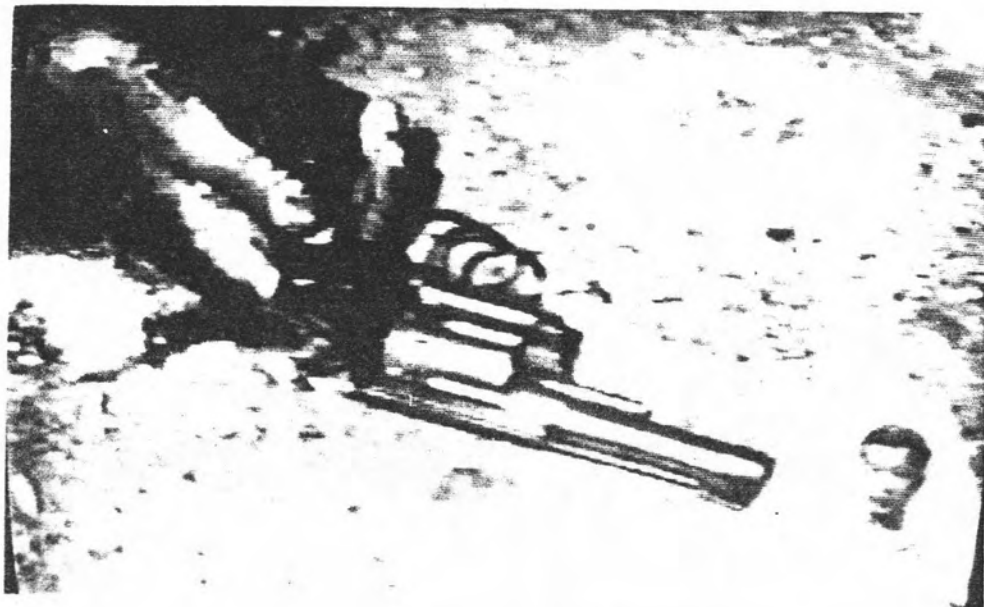
ภาพจากข่าวสถานีโทรทัศน์ช่อง 5 วันที่ 4 สิงหาคม 2533

ภาพจากข่าวสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 วันที่ 23 กรกฎาคม 2533

ภาพจากข่าวสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท. วันที่ 28 กรกฎาคม 2533

ภาพจากข่าวทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 วันที่ 29 กรกฎาคม 2533

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

ดวงทิพย์ วรพันธ์. ข่าวโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

ดรณี หิรัญรักษ์. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

วัฒนา พุกชางกูรานนท์. สื่อสารมวลชนกับสังคม. กรุงเทพมหานคร: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2529.

วีรศิริ ศิริวัฒนกุล. โทรทัศน์ : เทคนิคการผลิตรายการ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริชัย ศิริกายะ, กาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชา กฎหมายและจริยธรรม สื่อมวลชน. หน่วยที่ 1-7, 8-15. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.

สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชา การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์. หน่วยที่ 1-4. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.

_____. เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารงานวิทยุโทรทัศน์. หน่วยที่ 1-7, 8-15. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.

_____. เอกสารการสอนชุดวิชา. การวางแผนและการจัดงานสื่อสารมวลชน. หน่วยที่ 1-8. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531-.

_____. เอกสารการสอนชุดวิชา. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยุและโทรทัศน์. หน่วยที่ 1-15 กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.

_____. เอกสารการสอนชุดวิชา. สถิติและการวิจัยสื่อสารมวลชน. หน่วยที่ 1-7 กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.

_____. เอกสารการสอนชุดวิชา. หลักและทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. หน่วยที่ 1-8 กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.

สรุพงษ์ โสชนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

สุวิทย์ นิ่มน้อย; เดชา ศิริเจริญ; อัมฤงค์ ปาณิกบุตร. กฎหมายอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

หนังสือแปล

ฌอง แมคไอบรด์. Many Voice, One World : Communication and Society, Today and Tomorrow, Unesco. แปลโดยสำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์ และ วัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ, สำนักงานกรุงเทพมหานคร, 2528.

บทความ

กุลพล พลวัน. "เสรีภาพของสื่อมวลชนในประเทศไทยในการแสวงหาข่าวสาร." วารสารอักษร 9 (สิงหาคม 2529): 13-50.

คามหุโณ. "สังคมศาสนา." สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 36 (กรกฎาคม 2532): 37.

เชาวน์ ปัทมะ. "คุณภาพสังคม." ไทยรัฐ (16 เมษายน 2531): 5.

โชติช่วง ชุตินธร. "การเสวนาความรุนแรงในโทรทัศน์" มติชน (5 ธันวาคม 2530).

ทิวา สาระจุกะ. "ภาพรุนแรงในสื่อมวลชน" สยามรัฐ (6 สิงหาคม 2532): 12.

นายเหลือกิน เหลือใช้. "หมายเหตุข่าว." สยามรัฐ (10 กรกฎาคม 2533): 16.

บุญเลิศ ศุภติลก. "สื่อมวลชน พลังแฝงในการพัฒนาการเมืองที่ถูกลืม." วารสาร ธรรมศาสตร์ 3 (ตุลาคม-ธันวาคม 2521): 30-54.

พงษ์ศักดิ์ พยัทธิเขียร. "ข่าวโทรทัศน์" มติชน 28 พฤศจิกายน 2528: 4.

พรศักดิ์ เหล่ากิจไพศาล. "ความรับผิดชอบของสื่อมวลชน" สื่อมวลชนปริทัศน์
(กรกฎาคม-กันยายน 2531): 24.

พญาไม้. "เสรีภาพของสื่อมวลชน" ข่าวสด (31 มกราคม 2533).

พีระพล ณะพานิช. "เรื่องของเด็กปัญหาของผู้ใหญ่" วิทยาศาสตร์ (พฤษภาคม
2520): 6-43.

ระวีวรรณ ประกอบผล. "ห้าแยกบันเทิง." ไทยรัฐ (10 สิงหาคม 2532): 21.

ระวีวรรณ ประกอบผล. "นโยบายการกระจายเสียงในไทย." วารสารนิเทศ
(2523): 128-156.

ลักขณา สตะเวทิน. "ที.วี.ในสายตάνักวิชาการ" หนังสือครบรอบช่อง3
(2532): 104.

สมเกียรติ อ่อนวิมล. "สกัดข่าวที.วี." อินไซด์ทีวี (10-16 กุมภาพันธ์ 2533): 18.

สุจินต์ ผลากรกุล. "ปัญหาโรคจิต" สยามรัฐ (9 มิถุนายน 2532): 5.

เสริมศรี เอกชัย. "สกัดข่าวที.วี." อินไซด์ทีวี (10-16 กุมภาพันธ์ 2533): 5.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. "อิทธิพลโทรทัศน์" สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 36 (กรกฎาคม
2532): 20.

เอกสารอื่น ๆ

คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการสัมมนาเรื่องปัญหาการป้องกัน
และปราบปรามอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2524.

จักรกฤษณ์ กาญจนศุภย์. "การจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคล
โดยกฎหมาย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, คณะนิติศาสตร์. การอภิปรายทางวิชาการเรื่อง
จริยธรรมของสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2523. (เทปตลับ)

ดวงทิพย์ วรพันธ์. "ข่าวโทรทัศน์: สภาพแวดล้อมไทย วิชาการแพร่กระจายและ
การรับรู้." รายงานการวิจัยสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2531.

ธงชัย มหาไตรภพ. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคัดเลือกข่าว สำหรับลงใน
หน้าแรกของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ฉบับ." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2532.

นภดล รุ่งเจริญ. "กฎหมายกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

บุญเลิศ ศุภดิถก. "สิทธิการสื่อสารในประเทศไทย." รายงานการวิจัยสถาบัน
ไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

ปราโมช รัฐวินิจ. "บทบาทของข่าวโทรทัศน์กับการกำหนดวาระให้กับประชาชน:
การศึกษาเฉพาะกรณีข่าวสารการรายงานในชนบท ในแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2525-2529)." วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2526.

พรรณนีย์ วิชชาชู. "การศึกษาการกำหนดเรื่องพิจารณาข่าวการเกษตรของโทรทัศน์
และหนังสือพิมพ์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

พีชนี้ย์ เชยจรรยา และ คณะ. "โครงสร้างระบบสื่อมวลชนในประเทศไทย."
รายงานการวิจัยคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะนิติศาสตร์. รายงานการสัมมนาเรื่องสื่อมวลชนกับ
ความผิดฐานหมิ่นประมาท. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2532.

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก, มูลนิธิสื่อสร้างสรรค์. รายงานการสัมมนาเรื่องข่าว และ
แนวทางการเสนอข่าวอย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: ห้องประชุม
เมืองไทยประกันชีวิต, 2532.

สมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย, กลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อสังคม. รายงาน
การสัมมนาเรื่องสื่อมวลชนกับการพัฒนาเด็ก. กรุงเทพมหานคร: สมาคม
หนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย, 2522.

วัฒนา พัฒนพงศ์. "สื่อมวลชนกับบทบาทด้านจริยธรรม." รายงานการวิจัยคณะ
กรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2529.

สมิตรา นครินทร์บดี. "ศึกษาเปรียบเทียบการกำหนดนโยบายด้านข่าวโทรทัศน์ในไทย
สิงคโปร์ และ มาเลเซีย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชา
สื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

อรนุช เลิศจรรยารักษ์. "โทรทัศน์: วิธีการคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของ
ข่าวของสถานีโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานคร." รายงานโครงการวิจัย
เสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

อรรณพ เขียรถาวร. "กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชนในประเทศไทย."
รายงานการวิจัยคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการ
วิจัยแห่งชาติ, 2526.

สัมภาษณ์

กัลยา พานิชดี. บรรณาธิการข่าวช่อง 5. สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2533.

เกียรติชัย จิราวัฒน์วัฒนา. บรรณาธิการข่าวช่อง 9. สัมภาษณ์, 28 พฤษภาคม 2533.

เดชนันต์ ชนนันต์. บรรณาธิการข่าวช่อง 11. สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2533.

ธเรศวรรี ณะสมบูรณ์. - ผู้ช่วยบรรณาธิการข่าวในประเทศช่อง 5. สัมภาษณ์,
25 พฤษภาคม 2533.

ประกาศิต คำพิมพ์. บรรณาธิการข่าวช่อง 7. สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2533.

พิสิทธิ์ กীরติการกุล. บรรณาธิการข่าวช่อง 7. สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2533.

พิเชษฐ ปัญจบุษกร. บรรณาธิการข่าวช่อง 11. สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2533.

วิฑูรย์ สายสุจริตกุล. บรรณาธิการข่าวช่อง 5. สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2533.

ศุภวิชัย บุนนาค. บรรณาธิการข่าวช่อง 9. สัมภาษณ์, 28 พฤษภาคม 2533.

ศุภพร สาครบุตร. บรรณาธิการข่าวช่อง 11. สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2533.

สนมพร ฉิมเฉลิม. บรรณาธิการข่าวช่อง 3. สัมภาษณ์, 19 พฤษภาคม 2533.

สนธิญาณ หนูแก้ว. บรรณาธิการข่าวช่อง 3. สัมภาษณ์, 19 พฤษภาคม 2533.

สมชาย แสงการ. บรรณาธิการข่าวช่อง 3. สัมภาษณ์, 19 พฤษภาคม 2533.

สุทธิ จงเจียมจิตต์. บรรณาธิการข่าวช่อง 7. สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2533.

อัชฌา สุวรรณปากแพรง. บรรณาธิการข่าวช่อง 9. สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2533.

ภาษาต่างประเทศBooks

- Agee, Warren K. Ault, Philip H. and Emery, Edwin. Mass Communication New York : Harper & Ron Publisher, 1988.
- Allwide, David L. Media Power. London : Library of Social Research, 1985.
- Balkwill, Mitchael. The Practice and Principle of television News. Scotland : Thomson Foundation Television College, 1981.
- Bittner, John R. Mass Communication. U.S.A. : Pentice-Hall Inc, 1983.
- Cohler, David Keith. Broadcast Journalism USA : Prentice-Hall Inc, 1985.
- Farrar, Ronald T. Mass Communication. U.S.A. : West Publishing Company, 1988/
- Green, Mary. Televison and American Society. U.S.A. : Woodworth Publisher, 1969.

Hall, Mark W. Broadcast Journalism An Introduction to News writers. U.S.A. 1986.

Little Mc Dougal. Mass Communication U.S.A, 1978.

Pearl, David. Bouthilet, Lorraine. and Lazer, Joyce. Television and Behavior Meryland : National Institue of Mental Health, 1982.

Rodman, George. Mass Media Issues. U.S.A. : Science Research Associates, 1981.

Sandman, Peter M. Rubin, David M. and Sachsman, David B. Medis : An Introductory Analysis of American Mass Communication. U.S.A. : Prenctice Hall Ince,1982.

Schramm, Wilbur. Mass Communication. Urbana : University of Illinois, 1966.

_____. Mass communication, 2nd Urbana : University of Illinois, 1972.

Schrank, Jeffery. Understanding Mass Media. Illinois : National Textbook Company, 1975.

Small, Willian. To kill a Message Telension News and The Real World. New York : Hestingo House, 1970.

Stephens, Mitchell. Broadcast New : Radio Journalism and Introduction to television. Nowyork : Holt, Rinehart and Winston Inc, 1980.

Williams, Tannis Macbeth. The impact of television. Orlando : Academic Press, 1986.

Wright, Charles R. Mass Communication. New York : Random House, 1986.

Articles

Faber, Ronald I. Reese, Stephen D. and Steeves, H. Leslif.
"Spending time with the new media" Journal of Broadcasting and Electronic Media. (1985): 445-450.

Galtung, J. and M. Ruge (1965) "The structure of Foreign News" Journal of Peace Research. 1: 64-90.

Gerbner, George. and Gross, Larry. "Living with Television: the violence Profile." Jovenal of communication. (1976), 173-199.

- Lasswell, Harold D. "Communication Research and Public Policy" The Public Opinion Quarterly. 36 (1972): 87.
- Lewin, Kurt. "Channels of Group Life" Human Relations 1 2 (1974): 143-146.
- Mcgregor, Michael A. "The Fcc's use of Information Comments in Rule-Making Proceeding" Journal of Broadcasting and Electronic Media. (1986): 413-425.
- Oskamp, Stuart. "Television as a social Issue." Applied Social Psychology Annual 8 (1988): 79-127.
- Westley, Bruce H. and Maclean, Malcom. "A Conceptual Model for Communication Research" in Kenneth K. Sereno and C. David Mortenson. Foundations of Communication Theory. (1970): 73-82.
- White, David Manning. "The Gatekeeper : A case study in the Selection of News" Journalism Quarterly, (Fall 1950): 383-390.
- Whitney, D. Charles. and et al. "Geographic and Jource Biases in Network Television News 1982-1984." Journal of Broadcasting and Electronic Media (Spring 1989): 159-174.

ประวัติผู้เขียน

น.ส.ลักขมี คงลาภ เกิดเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2507
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการโฆษณา จากคณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2529

